

Et forslag til en tur på cykel eller gå-ben ud i det grønne

Torsdag den 22. maj oprandt med frisk vind og strålende sol – lige vejr til en tur i det grønne. Formålet med turen var at genopdage nogle af pastoratets mere ydmyge færdselsårer, og ad dem vende vandet ryggen og vandre vestpå, så langt som det kunne lade sig gøre, at bytte mågeskrig ud med lærkesang.

Turen tog sit udgangspunkt ved den gamle havn. Herfra gik det mod færgehavnen og derfra nordpå langs stranden ad den endnu ikke færdige kyststi.

Stien var spærret af en grave-maskine ved Nørreled, men snart efter lykkedes det at genoptage sporet.

Jeg forlod stien ved Hou Camping og gik ind gennem campingpladsen til Spøttrup Strandvej, hvor jeg tog vejen til højre mod Spøttrup.

Turen gik derefter videre gennem Spøttrup, til venstre ad Hølkenvej ud til Amtsvejen.

Den krydsede jeg højre-venstre og gik ad Spøttrupvej hen forbi Halling Kirke til krydset ved den gamle brugs og smedjen.

NB. Hvis man har brug for at hvile fødderne lidt, står der en bæk på kirkegården. Det er den sidste bæk før Randlev Mose!

Ved brugsen gik jeg til højre ad Hallingvej i retning mod Randlev, indtil en grusvej på venstre hånd førte hen til en gård lidt inde på marken.

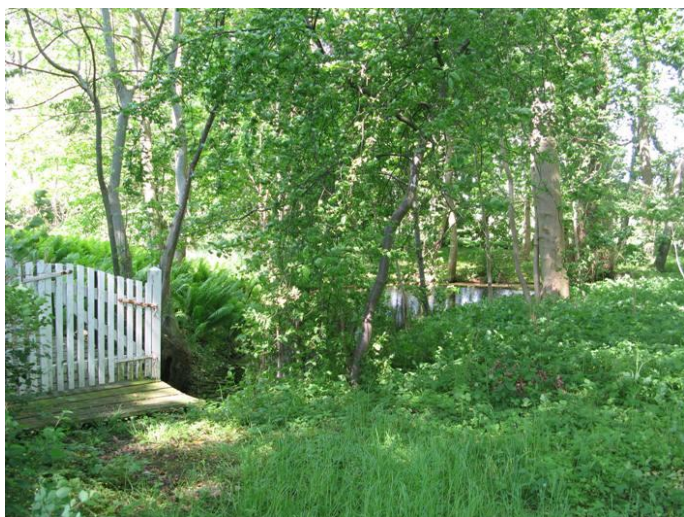
Ser man godt efter på billedet, kan man ane en passage mellem hegnet og kornmarken til højre. Det er begyndelsen på kirkestien mellem Halling og Gosmer. Stien er velpasset og passabel både til fods og på cykel. Tak for det, Gosmer-Halling menighedsråd!

Akkompagneret af højtflyvende lærkers sang og lavtgående køers brølen gik jeg ad stien langs de bølgende kornmarker hen til den lille skov ved Præstholt, også kaldet Præstens Lund.

Fra det stærke sollys kom jeg ind i en kølig, dunkel eventyrskov.

Foruden gamle træer – ranke bøge og forvredne ege – var der en slags voldgrav, hvor en bro bag en hvid låge førte ind til præstens have, som ganske vist ikke længere er præstens.

Det er ganske vist!
Andersen was here

Når man ser bort fra en cyklist og to fodgængere på min omvej ved den spærrede kyststi, et par biler på amtsvejen og et par ditto i Gosmer, så var sneglen her og dens lige så hurtige kammerat lidt længere henne ad stien stort set de eneste medtrafikanter på hele turen.

Da jeg var kommet uskadt gennem Præstens Lund og ud på den anden side fulgte jeg en anden velpasset sti, der førte til højre - nordpå, hvis man bruger kompas - ud til en lille klynge træer, der omkranser Svends Høj.

Her forcerede jeg - iført små sko og bare ben - diverse stikkende gevækster og væltede småtræer og nåede op på toppen af toppen, idet højen nærmest må betegnes som en etage-høj, hvor der er en lille høj oven på den store høj. Udsigt er der ikke meget af, træer og buske dækker for udsynet, men urskovsstemning er der masser af, buskadsets størrelse taget i betragtning.

Ved hjælp af en udtørret gren lykkedes det mig også at komme ned igen uden men.

Udsynet udvidedes atter og jeg fandt tilbage på hovedstien og satte igen kursen vestpå mod Gosmer.

Mellem de to første gårde fra Halling-siden munder stien ud i Gosmervej, som jeg fortsatte hen ad til højre.

Gosmer er vel for de fleste bare en lille landsby, man kører gennem på vej et andet sted hen, men også den har sin egen charme, især hvis man drejer til venstre henne i svinget ad Troldbjergvej.

Her dukker et par hyggelige huse op på den ene side ---

--- og Gosmer Kirke og Hospitalet på den anden.

Efter en lille afstikker rundt på kirkegården fortsatte min tur ad Troldbjergvej langs kirkediget nordpå ud af byen og ud på de åbne marker igen.

Da jeg havde passeret et par bugtninger på vejen – både op og ned og til højre og venstre – kom jeg til en grusvej på venstre hånd. Den vej gik jeg, det er bagvejen til Smederup. Hegnet er nemlig grænsen til Randlev Sogn.

Selvom der er et skilt, der siger: 'Blind vej', så er der fin passage også for 4-hjulede køretøjer.

På toppen af bakken ligger sognets vel nok mindste landsby, Smederup. Her bliver grusvejen til en asfalteret kommunevej.

Den gik jeg tværs over og videre vestpå ad en 'tosporet' markvej. I det fjerne skimtede jeg bakkerne ved Morsholt på den anden side af mosen og Horsens-landevejen.

Markvejen ender ved vejen mellem Over Randlev og Ørting, Kjeldbækvej, og der gik jeg et lille stykke til venstre, indtil der dukkede endnu en markvej op.

Her drejede jeg atter vestpå – til højre ved den store sten, der lå i vejkannten.

Da jeg havde passeret den ret ensomt beliggende gård på venstre hånd, dukkede mosen endelig op.

Her er vi nået til Gosmer Sogns smalleste sted, det er kun afstanden mellem to markskel.

Vejen ned i mosen er ret stejl, så hvis man er på cykel, og hvis bremserne svigter, ender man i en busk for enden af vejen.

I min barndom var der ingen busk på skrænten, men nedenfor var der en gammel tørvegrav fyldt med vand.

Lidt til højre for nedkørslen ligger der et lille pilekrat, hvor man på stille sommeraftener kan være heldig at høre nattergalesang – efter solnedgang, men før Sankt Hans.

Gennem pilekrattet går der et sammengroet hjulspor længere ud i mosen. Har man først forceret diverse nedhængende grene og opretstående brændenælder, kommer man ud på en græsmark, som strækker sig helt ud til Rævs Å.

Fortrøstningsfuld begav jeg mig ud over stepperne. Over mig fløj et par viber, det er længe siden, jeg sidst har set og hørt sådan nogle – måske kom de med på billedet, ellers må man gætte sig til dem.

Jeg gav dog op, inden jeg nåede helt ud til åen, da undergrunden begyndte at blive ret svuppende, selv de lette rådyr havde sat dybe spor.

Så jeg vendte om og reddede mig op på det tørre, satte mig i græsset og nød udsigten og min medbragte frokost, mens jeg ventede på, at ridderen på den hvide 'hest' skulle komme mig til undsætning.

Love Story?

Der går en vej/sti i kanten af mosen fra Bredkjærvej ved Horsensvej sydover til Horsensvej ved Ørting. Stykket fra Bredkjærvej gennem Randlev Mose er ret civiliseret – der bor folk – og den er farbar også for 4-hjulede køretøjer.

Herfra findes de et par stikveje op 'på land', den første ad en grusvej op til Kjeldbækvej, den anden, Drammelsbækvej op til Randlev Kirke. Herfra vil det for de fleste være muligt at krydse sig tilbage til det østlige udgangspunkt.

Derimod er stykket gennem Smederup og Ørting Mose mere vildtvoksende, men det kan lade sig gøre at gå – med eller uden cykel – så langt, at man kommer til en grusvej til Kjeldbækvej og videre sydover til Gosmervej, hvorfra det igen vil kunne lade sig gøre at finde en vej til Hou. Husk at holde retning østpå også her.

Facts:

- Den beskrevne tur er 9-10 km lang, altså det dobbelte tur-retur
- Det tog mig 3½ time at gå den i adstadigt tempo med indlagte pauser, sidespring og bjergbestigninger
- Turen kan fint foretages på cykel. Der er farbart alle steder, dog skal man tage sig i agt for et lille træ, der står midt i et sving på Kirkestien på den første etape fra Halling til Præstholt
- Det kan anbefales at give sig god tid – det er en oplevelsestur, ikke en motionstur

God tur, hvad enten I cykler eller går, om I er alene eller i grupper!

Og husk på, hvad gamle H. C. Andersen sagde: 'Det grønne er godt for øjnene'

05.06.2014/Karen Rasmussen